

На основу интервјуа са в.д. управника Задужбине краља Петра Првог, који је ваш лист објавио у недељу 29.07.2012. године, обрађувам се дописом у коме износим следеће ставове:

Искрено не желећи да продубљујем проблем који је настао поводом именовања вршиоца дужности Задужбине краља Петра на Опленцу, али и не могавши да отрпим полуистине, које могу изазвати знатно веће последице од потпуних неистина, морам да изнесем неке чињенице које ће умногоме расветлити причу о Задужбини.

Задужбина јесте обновила свој рад по основу изворних принципа и начела Задужбине која је формирана тестаментарном вољом краља Петра, написаном у Крагујевцу 1914. године. Али иста та обновљена Задужбина, њена правна акта као установе по којима она данас обаља своју делатност, своје изворе нашла је у делању, људима и законима данашњице. Статут Задужбине писан је у данашњем времену, по важећим законима државе Србије, као и сваки правни акт те природе склон је изменама, променама и допунама који су дела људи који руководе установама.

Ако је за просуђивати изјаву в.д. управника Задужбине, Владана Живуловића „да је он поштовао жељу Престолонаследника Александра и да је ту да сачува Задужбину од пропадања и уништења“, следи питање: од кога је он то чува?

Ја сам човек који поштује православље и традицију свог народа. Да ли в.д. управника Задужбине од мене чува Задужбину.

Као председник општине Топола, као Тополац и као Србин пре свега, чврсто стојим иза чињеница које сам изнео а које се тичу финансирања рада Задужбине. У годишњим плановима и извештајима буџета општине Топола јасно стоје цифре које сви ревизори и инспекције могу да провере: да је за финансирање винограда са буџета општине Топола Задужбини пребачено 10.058.078,00 динара, од како сам ја председник Општине. Ово износим под кривичном и материјалном одговорношћу и питам в.д. управника Живуловића колико је принц Александар, од његовог повратка у Србију, уложио у рад Задужбине.

Само овај податак може вашим читаоцима да казује колики је лажов Владан Живуловић, али како и да не лаже када се свака његова посета Тополи и Опленцу заврши у подруму и у конзумирању вина. Па, када већ воли толико вино, могао би да презентује јавности колике су биле залихе вина на дан смрти предходног управника, а колике су данас, колико је од тога продато, а колико поклоњено (читај попијено у канцеларијама тог чувеног Атланског савета). Ево ја „извадих“ у динар, колико је Општина уложила у подрум и винограде од када сам ја председник Општине и још једном позивам господина Живуловића да, док седи у Београду, начини финансијски извештај и попис залиха на дан њиховог преузимања Задужбине. Он ипак не разуме шта му радници причају, али би могао да разуме цифре које су од пореских обвезника општине Топола дате за подизање винограда и обнову подрума. Та цифра је још и већа, ако се обради период од пре 2004. године. Па нека онда читаоци процене ко је овде у праву, јер ја не желим да на рачун пореских обвезника Тополе, Задужбином управља неко ко је НАТО лобиста и трезан само до врата Краљевског подрума на Опленцу и кафане „Каменица“, у Кривој бари, у Тополи.

Зар не мислите да смо ми, као свакодневни сведоци свега што Задужбина значи за традицију наше земље, развој туризма не само у Тополи већ и шире гледано у Србији, најискренији и најоданији поборници успешног пословања Задужбине. Зар од нас в.д. управника Задужбине треба да чува Задужбину?

Потпуно је беспредметно полемисање коме је краљ Петар оставио Задужбину. Задужбина је много пута мењала облике свог деловања али суштину њеног постојања неће никада променити ни краљевска породица, ни држава, нити било који појединац. Она је за вјек и вјекове оставила свој печат у историји, традицији и култури српског народа и српске државе.

Зар в.д. управника Задужбине мисли да наши људи не схватају или можда нису довољно бистри да схвате политику Атланског савета.

Ми смо шумадинци, локал патриоте и уласци у НАТО нама не представљају неку посебну част.

Када се буде бирао нови управник Задужбине, по речима в.д. управника – „то ће да буде личност од ауторитета и интегритета, која ће знати историју и економију“. Подсетићу све да је покојни управник Задужбине, Гавриловић, по образовању био правник више школе унутрашњих послова.

Шта такође значи његова изјава да ће будући управник Задужбине, кад ступи на дужност, добити готов „пакет са машинцом“. Зар нови човек не треба сам, снагом своје способности, знања и искуства да одреди правце и смернице пословања. Са друге стране у „пакет са машинцом“ свашта се нешто може спаковати.

Постоје у Тополи људи свесни стања и потреба не само Задужбине већ и окружења, туриста који нам као драги гости долазе и од којих Задужбина живи. И није истина да у Тополи, по речима Живуловића, нема буквално ничега.

Топола је последњих година снажно кренула у развој смештајних капацитета. Од момента када Задужбина, пре 7 година, није хтела да преузме Хотел на Опленцу, тај исти Хотел и данас ради, изграђени су луксузни ТРИ О Апартаменти, Спортско рекреативни центар Бајкал са изванредним смештајем и базеном, Ресторани „Стара варош“ и „Језеро“ су у међувремену проширили делатност па поред изванредне кухиње гостима нуде и смештај у собама и апаартманима. Да не помињем необавештеност в.д. управника Задужбине да у Тополи има око 50 лежајева у категорисаним собама у домаћој радиности.

О незнању и необавештености в.д. управника Задужбине, када је основна делатност саме Задужбине у питању, може још много да се пише али време ће показати ко је у праву а ко у криву.

Бојим се само да у размирицама највише опет не изгуби сама Топола и њени грађани.

**ПРЕДСЕДНИК
ОПШТИНЕ ТОПОЛА
Драган Јовановић, с.р.**